

הַיָּמִין נִמְצָא, אֵין שׁוֹלְטַת בּוֹ עֵין רָעָה, וּמְשׁוּם כֶּף - וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה, מְשׁוּם שְׁאוֹתוֹ כֶּסֶף בָּא מִצַּד יָמִין, וְלִכֵּן נִמְנָה הַכֹּל בְּמִנְיָן. רַבִּי יִצְחָק שָׁאל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ, הֲרִי פְרִשׁוּהָ שְׁבָרְכָה אֵינָה שׁוֹרָה בְּדָבָר שְׁעוֹמֵד בְּמִדָּה וּבְדָבָר שְׁעוֹמֵד בְּחֻשְׁבוֹן, אֲזַי לָמָּה הִיא כָּאֵן בְּמִשְׁכַּן הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן? אָמַר לוֹ, הֲרִי זֶה נִתְבָּאֵר, אֲבָל בְּכֹל מְקוֹם שֶׁצִּד הַקִּדְשָׁה שׁוֹרָה עָלָיו - אִם אוֹתוֹ חֻשְׁבוֹן בָּא מִצַּד הַקִּדְשָׁה, הַבְּרָכָה שׁוֹרָה עָלָיו תְּמִיד וְלֹא סָרָה מִמֶּנּוּ. מִנֵּין לָנוּ? מִמַּעֲשֵׂה. מְשׁוּם שֶׁבֹא הַחֻשְׁבוֹן לְקִדְשׁ, נִמְצָאת בּוֹ בְּרָכָה. כֹּל שֶׁכֵּן הַמִּשְׁכָּן שֶׁהוּא קִדְשׁ וְכֹא מִצַּד הַקִּדְשׁ.

אָבֵר כֹּל שֶׁאֵר דְּבָרֵי הָעוֹלָם שְׁלֹא בָּאִים מִצַּד הַקִּדְשָׁה, אֵין הַבְּרָכָה שׁוֹרָה עָלֵיהֶם כְּשֶׁהֵם בְּחֻשְׁבוֹן, מְשׁוּם שֶׁהַצִּד הַאֲחֵר, שֶׁהוּא רַע עֵין, יָכוֹל לְשַׁלֵּט עָלָיו. וְכִיּוֹן שֶׁיָּכוֹל לְשַׁלֵּט עָלָיו, אֵין בְּרָכָה נִמְצָאת בּוֹ, כִּדִּי שְׁלֹא יִגְיעוּ בְּרֻכּוֹת לְאוֹתוֹ רַע עֵין. (וְאֵינּוּ מִצַּד הַקִּדְשָׁה).

וּבְמִדָּה שֶׁל קִדְשָׁה וְחֻשְׁבוֹן שֶׁל קִדְשָׁה תְּמִיד נוֹסְפוֹת בּוֹ בְּרֻכּוֹת, וְעַל זֶה וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה. פְּקוּדֵי הָעֵדָה בְּאֵמֶת וְדָאִי, וְאֵין פְּחַד מֵעֵין הָרַע, וְאֵין פְּחַד מִכָּל חֻשְׁבוֹן זֶה, שֶׁהֲרִי בְּכֹל שׁוֹרוֹת בְּרֻכּוֹת מִלְּמַעְלָה.

וְכֹא רָאָה, בְּזִרְעוֹ שֶׁל יוֹסֵף לֹא שׁוֹלְטַת בּוֹ עֵין רָעָה, מְשׁוּם שֶׁבֹא מִצַּד הַיָּמִין, וְעַל זֶה נַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן עַל יְדֵי בְּצַלְאֵל, שֶׁהֲרִי הוּא שְׂרוּי בְּסוּד שֶׁל יוֹסֵף, שֶׁהוּא סוּד בְּרִית הַקִּדְוֶשָׁה. וְלִכֵּן מִשֶּׁה צָוָה וּבְצַלְאֵל עָשָׂה, לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּסוּד הַגּוֹי וְסִיּוּם הַגּוֹי, שֶׁהוּא אוֹת

וְתָא חֲזִי, בְּזִרְעָא דְיוֹסֵף לֹא שְׁלֵטָא בֵּיה עֵינָא בִּישָׂא, בְּגִין דָּאתִי מִסְטָרָא דִּימִינָא, וְעַל דָּא אֲתַעְבִּיד מִשְׁכָּנָא עַל יְדָא דְבְּצַלְאֵל, דְּהָא אִיהוּ בְּרָזָא דְיוֹסֵף קָא שְׂרִיא, דְּאִיהוּ רִזָּא דְבְּרִית קִדְשָׁא. וְעַל דָּא, מִשֶּׁה פְּקִיד, וּבְצַלְאֵל עָבִיד, לְמַהוּי כֹּלָא בְּרָזָא דְגּוֹפָא, וְסִיּוּמָא דְגּוֹפָא, דְּאִיהוּ

דְּסְטָרָא דִּימִינָא אֲשֶׁתַּכַּח, עֵינָא בִּישָׂא לֹא שְׁלֵטָא בֵּיה. וּבְגִין כֶּף, וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה. בְּגִין דְּהָהוּא כֶּסֶף מִסְטָרָא דִּימִינָא קָא אֲתִיא. וְעַל דָּא אֲתַמְנָא כֹּלָא בְּמִנְיָנָא.

רַבִּי יִצְחָק שָׁאִיל לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לִיה, הָא אוֹקְמוּהָ דְּבְרַכְתָּא לֹא שְׂרִיא בְּמִלָּה דְּקָאִים בְּמִדֵּיּוֹ, וּבְמִלָּה דְּקָאִים בְּחוּשְׁבָנָא, הִכָּא בְּמִשְׁכָּנָא אֲמַאי הוּא כֹּלָא בְּחוּשְׁבָנָא. אָמַר לִיה הָא אֲתַמַּר, אֲבָל בְּכֹל אֲתַר דְּסְטָרָא דְּקִדְוֶשָׁה שְׂרִיא עָלֵיהּ, אִי הָהוּא חֻשְׁבָנָא אֲתִיא מִסְטָרָא דְּקִדְוֶשָׁה, בְּרַכְתָּא שְׂרִיא עָלֵיהּ תְּדִיר, וְלֹא אֲתַעֲדִי מִנִּיה. מְנַלְנ. מִמַּעֲשֵׂר. בְּגִין דָּאתִיא חֻשְׁבָנָא לְקִדְשָׁא. בְּרַכְתָּא אֲשֶׁתַּכַּחַת בֵּיה. כֹּל שֶׁכֵּן מִשְׁכָּנָא דְּאִיהוּ קִדְשׁ, וְאֲתִיא מִסְטָרָא דְּקִדְשׁ.

אָבֵר כֹּל שֶׁאֵר מְלִי דְעַלְמָא, דְּלֹא אֲתִיין מִסְטָרָא דְּקִדְוֶשָׁה, בְּרַכְתָּא לֹא שְׂרִיא עָלֵיהּ, כִּדִּי אֵינּוֹן בְּחוּשְׁבָנָא. בְּגִין דְּסְטָרָא אֲחֵרָא, דְּאִיהוּ רַע עֵין, יָכִיל לְשַׁלְטָאָה עָלֵיהּ. וְכִיּוֹן דִּיכִיל לְשַׁלְטָאָה עָלֵיהּ, בְּרַכְתָּא לֹא אֲשֶׁתַּכַּחַת בֵּיה, בְּגִין דְּלֹא יִמְטוּ בְּרַכָּאן לְהָהוּא רַע עֵין. (וְלֹא הוּי מִסְטָרָא דְּקִדְוֶשָׁה).

וּבְמִדֵּיּוֹ דְּקִדְוֶשָׁה, וְחוּשְׁבָנָא דְּקִדְוֶשָׁה, תְּדִיר בְּרַכָּאן אֲתוֹסְפָאן בֵּיה. וְעַל דָּא, וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה. פְּקוּדֵי הָעֵדָה בְּקוּשְׁטָא וְדָאִי, וְלֹא דְחִילוֹ מְעֵינָא בִּישָׂא, וְלֹא דְחִילוֹ מִכָּל חֻשְׁבָנָא דָּא, דְּהָא בְּכֹלָא שְׂרִיאן בְּרַכָּאן מִלְּעִילָא.

וְתָא חֲזִי, בְּזִרְעָא דְיוֹסֵף לֹא שְׁלֵטָא בֵּיה עֵינָא בִּישָׂא, בְּגִין דָּאתִי מִסְטָרָא דִּימִינָא, וְעַל דָּא אֲתַעְבִּיד מִשְׁכָּנָא עַל יְדָא דְבְּצַלְאֵל, דְּהָא אִיהוּ בְּרָזָא דְיוֹסֵף קָא שְׂרִיא, דְּאִיהוּ רִזָּא דְבְּרִית קִדְשָׁא. וְעַל דָּא, מִשֶּׁה פְּקִיד, וּבְצַלְאֵל עָבִיד, לְמַהוּי כֹּלָא בְּרָזָא דְגּוֹפָא, וְסִיּוּמָא דְגּוֹפָא, דְּאִיהוּ

ברית הקדושה, להרבות אהבה וקשר של יחוד המשכן, והכל נעשה בסוד הימין. ומשום כך - וכסף פקודי העדה, ואותו חשבון הוא חשבון הדרגות הממנות הגדולות שנאחזות מצד הימין, ועל זה כתוב מאת כפר וגו'.

רבי אבא ורבי אחא ורבי יוסי היו הולכים מטבריה לצפורי. עד שהיו הולכים, ראו את רבי אלעזר שהיה בא ורבי חייא עמו. אמר רבי אבא, ודאי נשתתף עם השכינה. חפזו להם עד שהגיעו אליהם. פיון שהגיעו אליהם, אמר רבי אלעזר, כתוב (תהלים לד) עיני ה' אל צדיקים ואזניו אל שועתם. פסוק זה קשה, מה זה עיני ה' אל צדיקים? אם בשביל השגחת הקדוש ברוך הוא עליהם כדי להיטיב להם בעולם הזה, הרי ראינו כמה צדיקים הם שבעולם הזה, ואפילו מזונות כמו עורכי השדה, לא יכולים להשיג. אם כך, מה זה עיני ה' אל צדיקים?

א"ל סוד פאן יש. בא וראה, כל אותם בריות העולם, כלם ידועים למעלה, בין לצד זה ובין לצד זה. אותם שלצד הקדשה נודעים למעלה אליו, והשגחתו תמיד עליהם. ואותם שלצד הטמאה נודעים לו, והשגחתו תמיד עליהם. ובמקום ששולטת אותה ההשגחה של צד הקדשה, לא משגיח הצד האחר, ולא יקרב אליו לעולמים ולא יכול לדחותו ממקומו בכל מה שהוא עושה. ולכן עיני ה' אל צדיקים וגו', משום זה הצד האחר לא יכול לשלט עליו. ועכשו יש פאן סיוע שמימי, וכל ההשגחה הטובה שלמעלה היא פאן, וכל צד אחר

את קיימא קדישא, לאסגאה רחימו וקשורא דיחודא במשפנא, וכלא ברזא דימינא קא אתעביד, ובגין כך וכסף פקודי העדה, וההוא חשבנא, איהו חושפן דרגין רברבין ממנן, דאתאחדן מסטרא דימינא. ועל דא כתיב מאת כפר וגו'.

רבי אבא, ורבי אחא, ורבי יוסי, הוו אזלי מטבריה לצפורי, עד דהוו אזלי, חמו ליה לרבי אלעזר דהוה אתי, ורבי חייא עמיה. אמר רבי אבא, ודאי נשתתף בהדי שכינתא. אורכו להו, עד דמטו לגבייהו. פיון דמטו גבייהו, אמר רבי אלעזר, פתיב (תהלים לד) עיני יי' אל צדיקים ואזניו אל שועתם. האי קרא קשיא, מאי עיני יי' אל צדיקים. אי בגין דאשגחותא דקודשא בריהו עלייהו לאוטבא לון בהאי עלמא, הא חמינן, כמה זכאין אינון בהאי עלמא, ואפילו מזונא כעורבי ברא לא יכלין (דף רכ"ה ע"ב) לאדבקא, אי הכי מאי עיני יי' אל צדיקים.

א"ל רזא הכא, תא חזי, כל אינון בריין דעלמא, פלהו אשתמודעאן לעילא, בין לסטרא דא, ובין לסטרא דא. אינון דלסטרא דקדושה, אשתמודעאן לעילא לגביה, ואשגחותא דיליה תדיר עלייהו. ואינון דלסטרא מסאבא, אשתמודעאן לגביה, ואשגחותא דיליה תדיר עלייהו. ובאתר דשלטא ההיא אשגחותא דסטרא דקדושה, לא אשגח עליה סטרא אחרא, ולא יקרב לגביה לעלמין, ולא יכיל לדחויא ליה מאתריה, בכלא, בכל מה דאיהו עביד. ועל דא, עיני יי' אל צדיקים וגו', בגין דא סטרא אחרא לא יכיל לשלטאה עליה. והשתא סיעתא דשמיא הכא, וכל אשגחותא טבא דלעילא הכא, וכל סטרא

דלעילא הכא, וכל סטרא